

ምዕራፍ 5

አቤቱ፥ የሆነብንን አስብ፤ ተመልከት ስድባችንንም እይ።

2 ፤ ርስታችን ለእንግዶች፥ ቤቶቻችን ለሌሎች ሆኑ።

3 ፤ ድሀ አደጎችና አባት የሌለን ሆነናል፤ እናቶቻችን እንደ መበለቶች ሆነዋል።

4 ፤ ውኃችንን በብር ጠጣን እንጨታችንን በዋጋ ገዛን።

5 ፤ አሳዳጆቻችን በአንገታችን ላይ ናቸው፤ እኛ ደከመናል ዕረፍትም የለንም።

6 ፤ ለግብጻውያንና ለአሦራውያን እንጀራ እንጠግብ ዘንድ እጅ ሰጠን።

7 ፤ አባቶቻችን ኃጢአትን ሠሩ ዛሬም የሉም፤ እኛም በደላቸውን ተሸከምን።

8 ፤ ባሪያዎች ሠልጥነውብናል፤ ከእጃቸው የሚታደገን የለም።

9 ፤ ከምድረ በዳ ሰይፍ የተነሣ በሕይወታችን እንጀራችንን እናመጣለን።

10 ፤ ከሚያቃጥል ከራብ ትኩሳት የተነሣ ቁርባታችን እንደ ምድጃ ጠቁረ።

11 ፤ በጽዮን ሴቶችን፥ በይሁዳም ከተሞች ደናግልን አገብቼለሁ።

12 ፤ አለቆች በእጃቸው ተሰቀሉ፤ የሽማግሌዎች ፊት አልታፈረም።

13 ፤ ጉልማሶች ወፍጮን ተሸከሙ፥ ልጆችም ከእንጨት ቦታች ተሰናከሉ።

14 ፤ ሽማግሌዎች ከአደባባይ፥ ጉልማሶች ከበገናቸው ተሻሩ።

15 ፤ የልባችን ደስታ ቀርቶአል፤ ዘፈናችን ወደ ልቅሶ ተለውጦአል።

16 ፤ አክሊል ከራሳችን ወድቆአል፤ ኃጢአት ሠርተናልና ወዮልን!

17 ፤ ስለዚህ ልባችን ታምሞአል፤ ስለዚህም ነገር ዓይናችን ፈዝዞአል፤

18 ፤ ስለ ጽዮን ተራራ፥ ባድማ ሆናለችና፥ ቀበሮችም ተመላልሰውባታልና።

19 ፤ አቤቱ፥ አንተ ለዘላለም ትኖራለህ፤ ዙፋንህ ከትውልድ እስከ ትውልድ ነው።

20 ፤ ስለ ምን ለዘላለም ትረሳናለህ? ስለ ምንስ ለረጅም ዘመን ትተወናለህ?

21 ፤ አቤቱ፥ ወደ አንተ መልሰን እኛም እንመለሳለን፤ ዘመናችንን እንደ ቀድሞ አድስ።

22 ፤ ነገር ግን ፈጽመህ ጥለኸናል፤ እጅግ ተቈጥተኸናል።